

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 3. novembra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. J. K.** pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 8. decembra 2009, sp. zn. 2To 29/2008, a rozhodnutiu Okresného súdu v Komárne z 18. júna 2008, sp. zn. 2T 14/2004, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. K. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Komárne z 18. júna 2008, sp. zn. 2T 14/2004, bol obvinený Ing. K. uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 10/1999 Z. z. a z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 10/1999 Z. z., na tom skutkovom základe, že:

1/ ako predseda predstavenstva P. dňa 12. júla 1999 na základe poistnej zmluvy číslo X. uzavretej medzi ním zastupovanou obchodnou spoločnosťou a poisťovňou K. pre poistenie huteľného majetku firmy voči združenému živlu v poistnej výške 300 000 Sk, nahlásil do poisťovne K., kancelária K. poistnú udalosť poškodenia majetku firmy P. v dôsledku živeľnej udalosti – zaplavenia dažďovou vodou, a to nábytku, ktorý mal byť uložený v pivničných priestoroch budovy na U., kde sa v skutočnosti nachádzal nábytok patriaci Š. F., ktorý bol následne prezentovaný likvidátorovi poisťovne ako patriaci poistenej firme, následne dal z účtovníctva spoločnosti vybrať doklady, na ktorých bol vykázaný nákup

nábytku pre P. v celkovej hodnote 502 596,70 Sk, tieto predložil poisťovni ako doklady o nákupe vecí, ktoré boli poškodené poistnou udalosťou, v skutočnosti však išlo o veci umiestnené na iných miestach firmy, nezasiahnutých poistnou udalosťou, resp. tovar, ktorý sa nachádzal u klientov firmy, ktorí ho zakúpili formou splátok, v dôsledku čoho K. poukázala dňa 29. novembra 1999 po odpočítaní amortizácie a spoluúčasti na účet firmy P. čiastku 297 658 Sk, čím pre K. spôsobil škodu vo výške 297 658 Sk,

2/ ako predseda predstavenstva P. dňa 22. februára 1999, písomne požiadal N. o poskytnutie nenávratného príspevku na zariadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa § 107 zákona č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti vo výške 647 000 Sk, následne dňa 29. apríla 1999 uzavrel v mene ním zastupovanej obchodnej spoločnosti dohodu číslo X. s N. o poskytnutí nenávratného príspevku vo výške 400 000 Sk na zariadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska pre dvoch občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou so sídlom v B. s tým, že v zmysle článku II., bodu 6 mal do troch mesiacov, najneskôr do 10. augusta 1999 preukázať použitie poskytnutého príspevku na účely uvedené v žiadosti predložením účtovných dokladov, na základe čoho N. poukázal dňa 7. mája 1999 na účet firmy P. čiastku 400 000 Sk, ktorú následne žiadateľ nepoužil na vybavenie chránenej dielne, ale poskytovateľovi predložil doklady o nákupe vecí, ktoré boli sčasti nakúpené pre už skôr existujúcu prevádzkareň v K., ďalej faktúry o nákupe tovarov pre klientov a jeden falošný doklad o vykonaní rekonštrukčných prác firmou A. na cenu 98 500 Sk, čím pre N. spôsobil škodu vo výške 400 000 Sk.

Za to mu bol podľa § 248 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 10/1999 Z. z., s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov mu bola uložená povinnosť titulom náhrady škody uhradiť pre poškodenú organizáciu Ú., škodu v sume 400 000 Sk a pre P., škodu v sume 297 658 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Ing. J. K. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Nitre z 8. decembra 2009, sp. zn. 2To 29/2008, zamietnuté ako nedôvodné (§ 256 Tr. por.).

V zmysle § 183 ods. 1 písm. b/ Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale podané odvolanie bolo zamietnuté.

Dňa 29. apríla 2011 podal obvinený Ing. K. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. R. S. na Okresnom súde Komárno dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pričom toto bolo 30. septembra 2011 uvedeným prvostupňovým súdom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

V písomnom odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že tak Okresný súd Komárno, ako aj Krajský súd v Nitre nesprávne právne posúdili zistený skutok, upozornil tiež na tú skutočnosť, že dôkazy boli vyhodnotené výlučne v jeho neprospech, vo veci sa necíti byť vinným, svedkovia, ktorými bol usvedčovaný nevy povedali pravdu. V oboch skutkoch súdy nesprávne vyhodnotili všetky produkované dôkazy a následne vec nesprávne právne posúdili.

S ohľadom na uvedené preto obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona, zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutia a prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Z písomného vyjadrenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno k predmetnému dovolaniu pritom vyplýva, že táto sa s vyššie uvádzanými dôvodmi dovolania nestotožňuje. Podľa jej názoru sa dovolaním obvinený snaží spochybnit' skutkové zistenia súdov, čo citovaný dovolací návrh nenapĺňa.

Keďže teda dôvody dovolania nie sú podľa prokurátorky dané, navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Taktiež poškodená strana – K. nepovažovala dovolanie za dôvodné, keďže vina obvineného bola nesporne preukázaná, navrhla dovolanie zamietnuť (§ 392 ods. 1 Tr. por.).

Obdobne aj poškodený - Ú. hodnotil dovolanie obvineného ako účelové, tendenčné so snahou iba zmiast' príslušné orgány a vyhnúť sa tak povinnosti uhradiť škodu, čo doposiaľ neurobil ani čiastočne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dôvod dovolania (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), tak z jeho znenia, ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom **viazaný zisteným skutkovým stavom veci** tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako **nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.**

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por.

Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízií a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Dovolanie je teda určené **k náprave právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Pokiaľ ide o predmetný prípad, vzhľadom na obsah podaného dovolania obvineného Ing. K. a tiež s prihliadnutím na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že skutok tak, ako bol zo strany príslušných súdov zistený, je pre neho záväzný vrátane

tej časti, kde súdy konštatujú výšku spôsobenej škody jednotlivým poškodeným a akým konaním obvineného vznikla.

A čo sa týka jeho právneho posúdenia, toto považuje za správne. Aj podľa jeho názoru totiž posudzovaný skutok napĺňa všetky zákonné znaky trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (skutok pod bodom 1) a trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 10/1999 Z. z. (skutok pod bodom 2).

Na margo vyjadrenia poškodených dovolací súd len pripomína, že rozhodnutie o náhrade škody sa stalo vykonateľným už rozhodnutím krajského súdu (december 2009) a títo si mohli náhradu škody riešiť aj cestou výkonu rozhodnutia (exekúcie).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 3. novembra 2011

JUDr. Peter H a t l a, v . r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová